GAZET'A TRANSILVANIEI.

„Gazet'a" ese de 2 ori; Joi'a si Duminec'a, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ³/₄ 3 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2¹/₂ galbini mon, sunatória.

Anulu XL.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pertru seri e 6 crucori v. a. Tacs'a timbrala à 30 cr. val. austr. de fia-care publicare,

Nr. 39. Brasiovu 3 Iuniu|22 Maiu 1877.

Domnului Redactoru alu „Gazetei Transilvaniei".

Domnule Redactoru!

Pentru cá lumea se se convinga, in ce modu suntemu tratati noi romanii si facia de acte puru filantropice Te rogu, cá dupa ce ai publicatu in Nr. 37 alu „Gazetei Transilvaniei" Appellulu filantropicu alu comitetului romaniloru din Brasiovu, constituitu pentru ajutorarea ostasiloru romani raniti din Romani'a, se bine-voiesci a publicá in celu-mai de aprópe Nr. alu stimatului diariu, ce redigeti, si processulu verbalu, ce vi-lu alaturu aici. Notificu totu-odata, ca processulu verbalu este luatu in limb'a germana si numai respunsurile date suptusemnatulu le amu scrisu cu man'a mea propria in limb'a materna romana. —

Brasiovu, 18/30 Maiu 1877.

Diamandi I. Manole m. p.

„Protocollu

luatu in 29 Maiu 1877 in officiulu „Primariei" din Brasiovu.

„In urm'a" . . . . . (insarcinarei mai inalte) . . . . . . „suntu citati si provocati a respunde puncteloru urmatórie de intrebari dupa consciintia si adeveru domnii: Diamandi I. Manole si Nic. Th. Ciurcu, cari in Nr. 37 alu „Gaz. Trans." de dato 27 Maiu alu anului curente figurédia, antaiulu cá presiedinte, alu doilea cá cassariu alu unui comitetu aci formatu, care comitetu a initiatu collecte de bani pentru „soldatii romani raniti."

I. Dupa Nr. 37 alu „Gazetei Transilvaniei" s'a tienutu o adunare de cetatiani in 10 Maiu an. cur. st. v., care a formatu unu comitetu si a initiatu collecte de bani pentru soldatii romani raniti. —

In mentionatulu Nr. alu „Gazetei" dta. dle. Diamandi I. Manole apari cá presiedinte si dta. dle. Nic. Th. Ciurcu cá cassariu alu acestui comitetu.

Este adeveratu, ca acésta adunare s'a tienutu? Si déca da, — unde, si candu?

Pentru ce nu a-ti anunciatu tienerea acestei adunari la acestu officiu?

Luatu s'a unu protocollu despre siedintia?

Sunteti Domni'a vóstra alesi prin adunare de presiedinte, respective de cassariu?

ad I. Conformu celoru publicate in „Appellulu filantropicu", publicatu in „Gáz. Trans." Nr. 37 este adeveratu, ca s'a tienutu o consultare in localulu casinei romane, strad'a Scheiloru Nr. 145 in diu'a de 22 Maiu st. n. pentru ajutorarea soldatiloru raniti romani din Romani'a, in care adunare s'a alesu unu comitetu de 15 membri, ale caroru nume se vedu publicate in „Gaz. Trans." Nr. 37 si carui comitetu i s'au datu insarcinarile, cari ér' se vedu publicate in mentionatulu „Appellu filantropicu", apoi comitetulu a alesu pe Diamandi I. Manole de presiedinte si pe Nic. Th. Ciurcu de cassariu, in consultarea tienuta s'a luatu protocollu de cele urmate.

Inainte de tóte credeamu, ca scopulu umanu si filantropicu alu acestei consultari ne dispensédia de a face aratare officiala si inca cu atatu mai multu, fiindu-ca statulu austro-ungaru inca a subscrisu conventiunea dela Genev'a.

Mai incolo amu cititu si noi prin diurnale si anume in cele din Budapest'a, cumu-ca si in alte locuri s'au infiintiatu comitetele (comitetulu studentiloru, comitetulu cetatianiloru din Budapest'a) parte pentru a priimí pe óspetii turci, parte pentru a aduna bani pentru raniti turci si asiá amu cugetatu, ca ne va fi si nóue ertatu a ne consulta si a infiintia unu comitetu pentru a aduna ajutória in favorulu romaniloru raniti in resboiu.

De altu-mentrele nu ne este cunoscuta nici o lege, care ar' oprí adunari publice si infiintiarea de comitete pentru collecte in favorulu ranitiloru.

II. Are comitetulu statute, ce-i servescu de directiva, si déca „da", innaintatusau aceste la locurile mai inalte spre intarire?

ad II. Statute nu avemu, ca-ci insarcinarile usitate la tóte comitetele filantropice provisori se publica prin diurnale, ceea ce facuramu si noi. —

III. In Nr. 37 alu „Gaz. Trans." este o lista, dupa care 78 cetatiani de „nationalitate romana" au conferitu sum'a de 7540 franci in favorulu ranitiloru soldati romani.

Collectatu-s'a acésta suma prin comitetulu Domniloru Vóstre si déca „da", ce s'a facutu cu paralele?

ad III. Din sum'a de 7540 franci s'a incassatu pana in diu'a de 13/25 Maiu sum'a de 7125 franci, pe cari in aceea di ii amu tramissu intr'unu gruppu Nr. 1 prin post'a locala la adress'a presiedintelui societatei romane „Crucea rosia" in Bucuresci, principele Dimitrie Gr. Ghica. —

Dupa inchiarea protocollului se face cunoscutu dlui Diamandi I. Manole si Nic. Th. Ciurcu, ca in urmarea" . . . . . (insarcinarei mai inalte) . . . . „comitetulu este dissolvatu si activitatea si actiunea acestuia cá atare, in acesta causa — oprita. Se face cunoscutu inse, ca persóneloru singuratice sta in libera voia de a initia collecte pentru soldati romani raniti, cá acestia suntu obligati a aratá acésta autoritatei respective, a acclude list'a de collecte in originalu si a se legitima totu-déuna, ca paralele s'au predatu locului de destinatiune.

Totu-deodata se notédia, ca domnii au aratatu list'a originale despre sum'a de ajutoriu pana acumu semnata; precumu si originalulu recepissei sunatórie despre sum'a declarata in valóre de 3700 florini v. a. cu data 25 Maiu a. c., espedati la adress'a Dimitrie Gr. Ghica in Bucuresci si cu despre ambele aceste documente s'a luatu copia la officiolatulu acésta.

Diamandi I. Manole.
Nicol. Th. Ciurcu.

Cu aceste inchiatu si finitu.

I. Gött, primariu.
I. Litsken, capitanu alu orasiului.
A. Szabó, notariu cá grafieriu."

Asia dér', fiindu-ca comitetulu instituitu pentru ajutorarea soldatiloru romani raniti in resboiu s'a desfiintiatu, subscrissulu, pentru-cá scopulu umanu se nu suffere, me dechiaru gata cá persóna privata si-mi tienu de santa datoria, si romanésca si crestinésca, de a priimi si de aci inainte ofrande maranimóse pentru scopulu numitu, spre a le inainta societatei romane „Crucea rosia" la adress'a presiedintelui ei principele Dimitrie Gr. Ghica in Bucuresci si care ofrande le voiu aduce la cunoscienti'a publica prin diuaria.

Diamandi I. Manole m. p.

„Spre folosulu romaniloru raniti."

Sub acestu titlu diariulu ministeriale „Kelet" (Orientulu) din Clusiu Nr. 116 din 24 Maiu publica unu articulu de fondu, indreptatu cu tóta furi'a unui tiranu brutale, lipsitu de sentimentele umanitatiei, contra femeiloru romane, care ar' cutediá se contribue cu bani si cu scame pentru soldatii raniti din armat'a Romaniei.

Audi Europa civilisata, auditi popóra chriatiane din tóta lumea si ve dati veridictulu vostru asupra acestui attentatu criminale comissu contr'a umanitatiei.

Societati de ale Crucei rosiie vinu la Romani'a, nu numai din St.-Petersburg, ci si din Vien'a, Berolinu, Elveti'a, Franci'a, cá se curatie si se lege ranele soldatiloru loviti de arme turcesci si ale soldatiloru turci sfarmati de arme romanesci. Officiari si ostasi voluntari, bravi si heroici, dela Itali'a si Franci'a, alérga la Romani'a, cá se'si verse sangele contr'a tiraniei asiatice si pentru independenti'a fratiloru de aceeasi origine, locuitori intre Istru si Carpati. Eroulu Garibaldi, resbunatoriulu nemoritoriu alu libertatii, dice Romaniloru in epistol'a s'a catra colonelulu Dunca: Uniti-ve tóte popórale si dati preste Bosforu in Asi'a pe acei tirani incorigibili. — Déra ce e mai multu? Diplomati'a Europei intregi fora esceptiune de cea austro-ungurésca, — a recunoscutu prin acte publice, prin protocolle luate in conferentie diplomatice, ca tirani'a turcésca nu mai póte fi suferita si ca trebue se se caute midiulóce corective si coercitive contr'a ei. Facia cu aceste fapte si evenimente complinite vinu diariele ministeriali unguresci si cutéza a scrie in faci'a Europei unele cá acestea:

Apellurile date catra femeile romane din Transilvani'a, Ungari'a, Bucovin'a, spre a concurge si densele cu ajutória pentru soldatii raniti din óstea romanésca, sunt venite in tiéra pe furisiu dela Craiov'a, Bucuresci si din alte parti ale Romaniei, prin urmare ele sunt simptome de complottu, favoratu de unu statu strainu (külállam.) Noi maghiarii nu credemu, ca femeile romane voru lucrá contra opiniunei publice, contra vointiei si politicei nóstre. Nu credemu, ca femeile romane voru remunera pe unu poporu pentru feloni'a si rebelliunea sa, si nu se voru compromitte pe sine glorificandu faptele calcatoriloru de credintia; pentru-ca barbatii de statu si Romaniei necredintiosi, calcatori de juramentu, au ridicatu pumnariulu asupra amicului (asupra turciloru) contr'a vointiei poporului si au nimicitu venitoriulu tierei. Noi maghiarii, vediendu-ne statulu nostru periclitatu, nu potemu suferí lucruri de aceste, ci le condamnamu si urmarimu cu tóte semnele despretiului nostru.*) Noi nu potemu suferí vindecarea aceloru soldati, cari voru fi raniti pentru, ca-ci ei erá se aduca in periculu chiaru existenti'a nóstra, a maghiariloru. Nu potemu suferí a loru vindecare, pentru cá se reinvie érá si se'si ridice din nou sabiele contra existentiei nóstre, contra patriei si a interesseloru ei. Se vindece si se ajute aceia, cari sunt capabili de a se enthusiasma pentru cnut'a russésca; carii sciu se pórte lantiu de robi pe petiórele loru, carii nu vedu adeveratele scopuri ale acestei campanie de banditi.

Éca, cumu sciu se scria publicistii maghiari in cestiuni humanitarie, recomandate in termini asia de sublimi de catra Isusu Christosu in evangeli'a sa, mai alesu prin parabol'a despre omulu cadiutu in talchari. A se adressa catra sexulu femeiescu delicatu si simtitoriu in limbagiulu brutale si fanaticu, din care deteramu aici cateva exemple,

*) . . . hitszegök munkáját nem pártolhatjuk, hanem kárhoztatnunk s a megvetés minden jeleivel kell kisérnünk.

insémna a terrorisa si a voi se faca, cá femeiloru nóstre se le cadia lucrulu din mana. Ei se incérca se le incurce cu sofistarii absurde in labirintulu politicei. Acésta inse e tréb'a nóstra a barbatiloru. Femeile au cu totulu altu-ceva de lucru: se faca barbatesce la scame, se taie la triangule si compresse, fasie si bandage, se cóse si se impletésca, se férba si se spele, apoi in locu de a le pasa catu mai puçinu de aceste amerintiari fanatice, se le pese mai pre susu de tóte de judecat'a inpartiale si drépta a Europei christiane si civilisate, care pe noi romanii din acestu imperiu ne-ar' infera cu stigme de tradatori ai sangelui nostru, déca nu amu sarí in ajutoriulu fratiloru nostri de aceeasi origine, natiune, limba, religiune, nici macaru cu cate trei coti de pensa, carii se punu pe faci'a mortiloru, candu ii asiédia in sicriiu. A c é s t 'a este opiniunea publica, pe care suntemu datori cu totii a o respecta, éra nici-decumu si nici-odata opiniunea cea falsificata si elementului nostru in veci hostile, recomendata de publicistii maghiari.

Ei -si aróga dreptulu de a representa opiniunea publica si vointi'a tierei, a patriei, ei minoritate cutéza a vorbi in numele patriei intregi, in numele collectivu alu toturoru locuitoriloru tierei. Trebue se spunemu acestoru ómeni fanatici, ca in cestiuni humanitarie cá si in altele multe, opiniunea, vointi'a si politic'a preponderantei maioritati a locuitoriloru si anume a romaniloru diferu cu totulu de ale loru. Noi urmamu doctrineloru christiane, ei se inchina Alcoranului. Noi aspiramu la civilisatiunea, drépt'a nóstra hereditate; ei aspira la barbarí'a din Caucasu, din Turcestan si Daghestan. Noi nu cunóscemu nici-unu interessu comunu alu patriei nóstre nici alu monarchiei cu domni'a turcésca; ei -si identifica chiaru si nationalitatea loru genetica cu cea turcésca. Ei lauda tiép'a si furcile turcesci, hotiile si crudimile de basi-bozuci si cerchezi; noi, cá si Europ'a intréga, le condamnamu si urîmu din totu sufletulu nostru. Ei acusa pe barbatii de statu ai Romaniei de felonia si tradare, ca-ci -si apára tiér'a de barbari selbateci; noi din contra, 'iamu fi acusatu de tradare si poltroneria, déca ar' fi statu cu manile in sinu; éra astadi le gratulamu si'i felicitamu.

Caus'a comuna, pe care o face Romani'a inca si asta-data cu Russi'a, nu are se geneze pe nici-unu romanu; ea este justificata pe deplinu pentru istoria. Tirani'a russésca, de care fabuléza diariele maghiare, comparata cu cea unguréscа si polóna din tóte periódele istoriei, nu are causa de a se coperi cu frundie de finicu, ceea ce vomu si documentá in decursulu evenimenteloru.

Asia déra femeile nóstre voru merge inainte cu pasi siguri pe calea ce le arata anim'a loru, vointi'a nationale si exemplulu Europei luminate, despretiuindu ori-ce metechne ale tiraniei si egoismului ucigatoriu de patria. G. B a r i t i u.

Brasiovu, in 2 Iuniu st. n.

Cu tóte ca situatiunea esterna, resbelulu dela confiniele monarchiei nóstre austro-maghiare, preocupa in cea mai mare mesura organele nóstre de statu, totusi ele n'au datu uitarei nici cestiunea impacatiunei dualistice. In cateva cuvinte vomu precisá deci si noi stadiulu, in care se afla acésta cestiune.

Cumu-ca proiectele de legi despre impacatiune n'au ajunsu inca nice pana astadi in discussiunea camerei, nu ne póte cuprinde nice o mirare, ca-ci evenimentele dela Dunarea de josu si din Asi'a mica li-au camu taiatu domniloru dualisti poft'a de a se impacá mai multu pe socotel'a altor'a, decatu pe a loru propria; ne miramu inse candu vedemu, ca acésta impacatiune, care pentru ungurii nostri este o cestiune de viétia, a devenitu pentru ei la o importantia secundaria, ca-ci astadi ei fantasédia numai de softale turcesci si pentru salvarea Turciei voru se sacrifice chiaru si fratîetatea cu neamtiulu, care nu vrè a se animá pentru barbari'a turcésca; ne miramu mai departe candu vedemu, ca famós'a impacatiune, care se considerá cá fapta implinita, nu numai cá n'are prospecte de a se realisá, ci se crede, ca se va alege pulvere si cenusia din ea.

Ce e dreptu, comissiunile camerei unguresci, esmisse pentru pertractarea prealabila a legiloru de impacatiune, si-au incheiatu lucrarile, inse nemtii de cealalta parte nu se prea grabescu, de unde se vede, ca ei ambla cu cugete reservate. Precandu ungurii fecera pre guvernulu loru se declare la protocolu, ca la casu, candu banc'a nationale austriaca n'ar' voì se infiintiedie societatea de banca dualistica pre basea si in sensulu stipulatiuniloru facute cu guvernulu austriacu, atunci guvernulu maghiaru 'si va tiené de detorintia a se adressá catra alte persóne pentru formarea societatii de banca austro-maghiara; pre atunci conducatoriulu clubului stangu din senatulu imperialu, deputatulu Dumba, a declaratu in faci'a alegatoriloru sei din Aspang in Austri'a de josu, cá nici unu austriacu adeveratu nu va poté se votedie proiectele de impacatiune in form'a loru de acumu. Elu nice nu póte se créda, ca se va face impacatiunea, ci e s t e d e c o n v i c t i u n e a, ca dualismulu va remané intr'o stare provisoria pana se va regulá de nou séu se va cassa. Cu privire la cestiunea bancei dise, ca densulu nu e de parere, cá austriaculu se imparta cu ungurulu avantagiele bancei nationali. — Cumca cestiunea s'a camu complicatu se vede si de acolo, ca ministrii maghiari Tiszá si Széll ambla érasi a colindá pe la usiele nemtiloru din Vien'a.

— Precumu diseiu inse mai susu, domnii unguri nu se ingrigiescu atatu de pielea loru, catu de pielea turciloru. Ei striga in gur'a mare, ca resbelulu inceputu de Russi'a este r e s b e l u d e b a n d i t i, ca guvernulu din Bucuresci este perfidu si miserabilu, fiindu ca s'a aliatu cu muscalii, ca ei nu voru suferí la confiniele loru unu statu romanu independinte, ca nu voru permite russiloru se tréca preste Oltu, cá se nu póta trece apoi nici preste Dunare; dér' vediendu ca lucrurile incepute mergu inainte si se sevarsiescu si fora voi'a loru, au mai ciulitu pucinu din urechi si acumu vreau a se aretá tari si poternici facia de poporulu romanu de sub egemoni'a loru. Pre comerciantulu-librariu din Oraviti'a cu numele T i e r a n u, l'au datu pe manile justitiei cá tradatoriu de patria, fiindu-ca au aflatu la dinsulu de vendiare chart'a Daciei moderne, adusa din Romani'a cu scirea si invoirea auctoritatiloru maghiare dela vama. Comitetulu romaniloru din Brasiovu, celu alu dómneloru romane din Sabiiu si din alte locuri, infiintiate pentru adunare de ajutória in favórea soldatiloru romani raniti, le-au desfiintiatu din motivu, ca sunt necompatibile cu atitudinea neutrale a monarchiei; apoi spionagiulu intre romani se cultiva cu atat'a zelu, incatu s'a descoperitu dejá, ca in Sacele lenga Brasiovu se afla o societate de conjurati in frunte cu preutulu Alexe V e n z e a, care procura arme pentru poporu, mai cu séma lance, pre cari le ascunde in altariulu basericei, si cate tóte de aceste, cari sunt menite de a agitá si irità spiritele cele mai pacinice.

— Cá comentariu la cele premise inregistramu acì unu actu, o manifestatiune a romaniloru din Bucovin'a, care imple de bucuria pe fia-care romanu. Diariulu „Osten" din Vien'a in numerulu seu dela 27 Maiu ne spune, ca t r e i s u t e d e n o t a b i l i r o m a n i din Bucovin'a, intre cari numele fruntasie ale tierei, au tienutu o adunare, unde s'a primitu cu unanimitate urmatóri'a d e c l a r a t i u n e: „In momentulu candu venimu a salutá cu cordialitate fratiésca Romani'a libera si independenta, ne grabimu totu-odatá a arangiá in tóte basericele tierei nóstre unu servitiu divinu solemnu, spre a implorá binecuventarea Ceriului asupra scumpei Romanie. Asemenea ne vomu ingrigí, cá se se formedie reuniuni si comitete pentru ajutorarea ranitiloru romani. Se traiésca Romani'a! Se traiésca armat'a romana! — Cernautiu in 24 Maiu 1877." — Candu asemeni manifestatiuni esu chiaru din sinulu romaniloru din Bucovin'a, atunci se scia domnii unguri si turci, ca viitoriulu poporului romanu este asecuratu.

* *

— Independinti'a Romániei este astadi aprobata si sustienuta de tóta diaristic'a européna, — afora de cea turco-maghiara, inse nice acést'a nu tóta, ca-ci „corespondinti'a ungara" a contelui Bethlen recitédia cuvintele lui Kossuth, „ca infiintiarea unui regatu romanu independinte si neutru ar' fi fórte de doritu in interessulu Ungariei", si apoi adauge, „ca atacurile diarieloru unguresci contra Romaniei nu sunt nici decatu justificate si facu reu inmensu Ungariei, instrainandu-i simpathiele alliatei sale naturale in Oriente." — „Presse" din Vien'a inca dice, „ca unu statu independinte de nationalitate latina in Oriente este unu zidu tare intre slavii de nordu si sudu si consolidarea lui e chiaru in interessulu Austriei." Nu mai pucinu favorabilu se esprime si diurnalele francese, anglese si germane, dér' pre tóte le intrece „Fanfulla" italiana, care dice: „Romani'a si-a proclamatu independenti'a! Se vedemu acumu onorabile Melegari, nu ti-a aparutu óre nóptea trecuta in visu imperatulu Traianu, luandu-te de mana si conducundu-te susu pe glorios'a spirala a columnei sale si aretandu-ti in fundulu orisontului pe descendentii legionariloru sei, cari astépta salutarea si imbracisiarea patriei mame? . . . Nu uitá deci, ca istori'a are detorintiele ei si sangele drepturile lui."

— Schimbarea ministeriului republicanu in Franci'a si inlocuirea lui cu altulu monarchistu-clericalu a produsu ingrigiri nu numai in Franci'a, ci si in Itali'a si Germani'a. Desì Mac-Mahon si noulu primu ministru alu seu Broglie afirma, ca guvernulu va continuá oper'a de pace si nu se cugeta la loviri de statu, totusi Germani'a nu se increde, ci a aflatu de bine a-si intarì garnisónele din Alsaci'a si Lorenn'a cu mai multe regimente de infanteria, cavaleria si artileria.

Resbelulu.

Armatele stau inca intacte de ambele maluri ale Dunarei. Precandu russii si romanii continua lucrarile de fortificare si facu pregatirile cele mai bune pentru fortiarea trecerei preste Dunare, pre atunci turcii inca se ingrópa in forturi si alte intarituri de pamentu; si ei se si potu ocupá mai multu cu lucrarile de fortificare, ca-ci cu trecerea preste Dunare nu-si batu capulu, fiindu-ca sciu, ca dincóce nu-i astépta caféu'a si cibuculu, ci glontiulu si butuculu. Inse cá totusi se aiba si ei mangaiarea, ca au trecutu Dunarea, nu incetédia de a tramite pe la locuri ascunse si fora padia militara cate o banda de cerchesi séu basi-buzuci, cá se descinda pe teritoriulu romanu, se jefuiéca, se arda si se omóra. Asiá s'a intemplatu si in 28 Maiu, ca o banda numerósa de turci a venitu cu siese caice la Flamand'á si au datu focu satului. Locuitorii suprinsi si nearmati s'au retrasu de selbaticele hiene, lasandu-si totulu in préd'a focului si pe man'a turcului. Cinci barbati si doue femei au disparutu fora urma. Nu altmintrilea s'a intemplatu si la comun'a Gréc'a, une vro 30 cerchesi au atacatu pe pazitorii unei turme de rimatori, au luatu cu dinsii pe doi din pazitori, au furatu mai multi rimatori, éra pre ceilalti i-au impuscatu si i-au lasatu acolo. — Acestia suntu fratii unguriloru nostri, poporu menitu se domnésca in Europ'a! ?

In 27 Maiu a avutu locu o lupta intre o bateria romana dela satulu Corabi'a si intre doue monitórie turcesci de pe Dunare. Lupt'a a duratu 8 óre si s'a finitu cu retragerea monitórieloru aprópe distruse la malulu turcescu. In acésta lupta s'au distinsu locotenentele Cucu, brigadiariio Buciumanu, N. Alessandrescu si simplulu soldatu Vasile Mihailu, cari trei din urma au si capatatu inaintarea chiaru pe campulu de onóre. — Diuariele straine se intrecu a recunósce, ca soldatii romani se lupta cu unu coragiu admirabilu, cu atatu sange rece si despretiu de mórte, incatu inspira respectu si le punu pumnulu in gura chiaru si trufasiloru inimici seculari.

Meritulu principalu la intreprinderea facuta cu sialup'a romana „Rundunic'a" si la aruncarea in aeru a marelui monitoriu, despre care am vorbitu in n-rul precedentu, este alu majorului romanu Murgescu, care cunoscundu Dunarea in tóte anghiurile si cotiturele ei, a facutu se succéda admirabil'a intreprindere. Atatu majorulu Murgescu, comandante alu flotilei, catu si locotenentii russi Dubasoff si Siestacoff au fostu chiamati la Ploiesci si din man'a marelui duce Nicolae au primitu cele

mai frumóse recompense militarie. Celu de antaiu fù énoratu cu decoratiunea St. Vladimiru, éra cei doui din urma fura decorati cu crucea St. George. Acestia au primitu cruci si pentru ómenii, de cari au fostu insociti in cursulu indrasnetiei espeditiuni.

— Imperatorele Alessandru va sosì la Bucuresci, precumu ne spune „Romanulu", — numai in 7 Iuniu. Maiestatea S'a va fi insocitu de mostenitoriulu tronului; marii duci Vladimiru si Sergiu si de fratii sei, apoi de principele Gorciacoff, de secretarii Iomini si Hamburger, maresialulu curtii Adlerberger, ministrulu de resbelu Milutin si de vr'o optu generali si patru adjutanti de campu.

Inse firesce, imperatorele numai asiá va veni, déca pana atunci va fi restabilita comunicatiunea, care prin esundarea Dunarei este intrerupta intre Barbosi si Brail'a si intre Tecuci si Berladu.

— Scirea cumu-ca **biruitoriulu** sultanu Hamid ar' fi fugitu in Asi'a de fric'a softaleloru din Constantinopole, nu se constata, si nice nu credemu se fia adeverata, pentru-ca o depesia mai noua ne spune, cumu-ca ministeriulu turcescu a inceputu a aresta pe capii demonstratiunei facute in favórea esilatului Midhat si in contr'a ministeriului actualu. De aici resulta, ca softalele n'au reusitu cu planulu loru.

— Scirile de pre campulu de resbelu asiaticu sunt favorabile pentru russi, cari parte bombardédia fortulu Cars, parte inaintédia catra Erzerum. Armat'a lui Mukthar-pasi'a, care a fugitu din Ardahan, este incapabila de lupta, deórace i lipsesce munitiunea necessaria si tunurile neaparate, deórace aceste au remasu la Ardahan. In curendu va avé locu o lupta mare, care de buna séma va mai potolí pucinu ferbintiel'a lui „Kelet" din Clusiu, care nu mai incape in piele de bucuria, fiindu-ca bietii turci, cá se mai acopere pucinu rusinea si se linistésca spiritele revoltate, au croitu minciun'a, ca Mukthar-pasi'a a ocupatu érasi Ardahanulu. Ce visédia „Kelet" nu se mai intempla; ungurii nu se voru mai intelni cu turcii la Buda, ca-ci Dunarea e mare si nu o mai potu trece.

Selagiu, 3/15 Maiu.

In 3/15 Maiu in „Bocsiá Romana" se tienù adunarea generale anuale a „Reuniunei invetiatoriloru romani selagiani".

Pre la 9 óre un'a parte insemnata din membrii ordinari ai reuniunei amentite in frunte cu d. Alimpiu **Barboloviciu**, vicariu episcopescu alu Silvaniei cá presiedintele ordinariu alu aceleiasi reuniuni, se presentédia in baseric'a locala, unde, dupa servitiulu divinu, celebratu prin parochulu localu, d. vicariu provocá pre toti cei presinti la implinirea unei detorintie sante facia de memori'a marelui archangelu alu libertatii, **Simeone Barnutiu**, a carui ossaminte terrestre suntu asiediate spre eternulu repausu in cemeteriulu basericei din Bocsi'a Romana. —

Anim'a omului se sfasia de dorere, ochii se scalda in lacrime, ca-ci vai! esindu din baserica la celebrarea unui parastasu la mormentulu marelui barbatu, oh ceriule! ce trebue se védia omulu, trebue sei caute mormentulu facutu in 1864 cu lamp'a lui Diogene in diu'a mare si luminósa, ca-ce nici baremu un'a cruce simpla nu póte aretá trecatoriului, cà acolo dórme somnulu eternu acelu barbatu, care in intrég'a viéti'a s'a, nu a crutiatu nimica pentru natiunea s'a multu iubita; acelu barbatu, carele prin activitatea si labórea s'a neobosita in opurile s'ale a lasatu natiunei unu tesauru nepretiuiveru si neperitoriu; si care prin geniulu seu a sciutu conduce natiunea romana in periclele cele mai critice la o viétia nóua, la libertate, de carea erá asiá de setósa.

Acést'a se fia resplat'a, asiá se remunerédie ostenelele aceloru meteori, cari 'si sacrifica tóta viat'a s'a pentru natiune, cá in fine dupa mutarea la cele eterne, se nu-i-se puna la capu nici baremu o cruce, carea se arete celoru vii, cumca acolo suntu asiediate ossamintele pamintesci ale unui crestinu?! Nu, acést'a nu se póte, ar' fi pré mare indiferentismu din partea unei natiuni intregi, si inca cu atatu mai vertosu, fiindca inca e mica pleiéd'a aceloru luceferi, cari s'au sacrificatu cu atat'a abnegatiune de sine pentru natiunea romana cá nemoritoriulu **Simeone Barnutiu.** —

Dupa un'a digressiune despre indiferentismu in cause nationali, continua coresp, ca caus'a neinsufletirei la contribuiri spre scopuri nationali e, ca multi din domnii collectanti-esceptiune esceptiuniloru, — dupa-ce aduna o sumulitia de bani din pungile destulu de góle de alt-mintrelea ale publicului, — nu mai dau la publicitate nici unu ratiociniu, cu atatu mai pucinu ii folosescu spre scopulu destinatu. „Camu asia s'a intemplatu si facia cu aredicarea unui monumentu **marelui barbatu** din Bocsi'a-Romana, ca-ci indata la anulu 1864, dupa repausarea lui, s'a si facutu contribuiri benevole in ambitulu Silvaniei, unde s'au adunatu preste 200 fl. v. a., cari bani inse, dórere! nu scie nimene, ca unde suntu si ce s'au facutu? Cumu se manipulédia etc? Este inse sperantia firma, ca dóra catu mai ingraba dorint'a contribuitoriloru precumu si a natiunei intr'gi vá fi in placut'a positiune de a fi satisfacuta, si cá dóra se voru ingrijí cei chiamati spre aceea a i-se redicá unu monumentu, nu dupa meritele s'ale, ca-ci suntemu miseri, ci dupa poterile nóstre materiale. —

Dupa finea parastasului s'a tienutu adunarea generala a „Reuniunei invetiatoriloru romani selagiani" in sal'a de invetiamentu, unde dupa invocarea Spiritului Santu, d. presiedinte Alimpiu Barboloviciu, vicariulu Silvaniei, a rostitu unu cuventu de deschidere catra adunare; in care dupa limbagiulu d. s'ale, cu multa verva si volubilitate a aretatu atatu missiunea marétia a reuniunei, catu si chiamarea pre catu de grea si impreunata cu multe necasuri si greutati, pre atatu de sublima si frumósa a invetiatoriloru etc., in urm'a careia intrég'a adunarea a eruptu in cele mai entusiastice urari de „se traiésca". —

La ordinea dilei fiindu apoi alegerea officialiloru, de v. presiedinte se alege cu acclamatiune totu fostulu v. presiedinte d. Gavrillu Triffu, professore la preparandi'a de statu din Zelau, a carui activitate in restempu de 4 ani, desvoltata facia de acést'a reuniune, e un'a garantia indestulatória pentru prosperarea ei in viitoriu.

Un'a societate, — carea are in fruntea ei nisce barbati, cumu suntu domnii Barboloviciu si Triffu, cari prin labórea si fortiele spirituali, ce le posiedu, au datu atate probe de inalta intieleptiune pre terrenele occupate de domnialoru, nu este destinata a fi lipsita de unu viitoriu prosperu si fericitoriu. —

De notariu asemene s'a alesu cu acclamatiune Ionu Hendea invetiatoriu in Varsioltiu; de cassariu Acsente Ursu si de controloru Georgiu Prodanu, dupa aceea s'a purcesu in intielesulu programului la desbaterea si pertraptarea obiecteloru in acelá cuprinse, la cari desbateri si pertraptari numai atatá amu de a observá, ca fratii invetiatori inca nu 'si au insusitu destulu parlamentarismu, dér' cu incetulu, fiindu totu inceputulu greu, se voru repará unele defecte, ce se póte deduce din dorinti'a cea mare ce nutrescu facia de acést'a institutiune in tr'adeveru salutare, ca-ci in butulu tempului ploiosu si a communicatiuniloru réle, s'au presentatu intr'unu numeru destulu de frumosu preste 60 insi.—

Unu óspe.

Romani'a.

Craiov'a, 15/27 Maiu. — Aséra pe la ór'a 10 venì aici M. S'a Domnitoriulu Carolu I si astadi de demanétia plecà la Calafatu, cá se inspectedie armat'a. M. S'a este insocitu de ministrulu de resbelu, generariulu **Cernatu** si de o mica suita, in care figuréza si unu colonellu russu. Primirea M. Sale fù aici pre catu splendida pre atatu de cordiale. Dela gara pana la baseric'a cathedrale si de aci pana la quartirulu domnescu fù condusu cu facle si insocitu de acclamatiunile poporului. Ferestrile strateloru pre unde a trecutu, erau pline de steaguri tricolore si multe din ele splendidu illuminate. La gara intre alti asistenti era si compani'a de militiani formata din scolarii cursului superioru dela Liceulu de aici, cu steagulu loru, pre care se citesce inscriptiunea „**Venitoriulu.**"

Principele se vede fórte resolutu si se esprime cu multa caldura despre apararea independintiei proclamate. Poporulu si mai alesu ostirea este fórte enthusiasmata si impatienta de a se mesurá in lupta cu inimiculu.

Turcii nu se potu mirá de ajunsu, cumu acei **ghiauri**, pre cari i socoteau amortiti prin tienerea silita cu sabi'a in teaca si cu pusc'a la pitioru, nu numai ca fugu de bubuitulu tunului, ci din contra ei 'lu sciu indreptá mai bine cá adversarii loru asupra-le.

Dilele trecute venì p'aici o avantgarda de cavaleria russésca, trecù la Calafatu, inspectà positiunile si se reintórse. Officierulu, intrandu cu trup'a sa in orasiu, se supuse ordiniloru generalului romanescu de aici Nic. **Haralambu.**

Comandantele pietii nóstre (Platzkommandant) este maiorulu Dinca (Constantinu) **Baltianu**, acel'a care la 1848, locotenente fiindu, organisase gard'a romana din Câmpeni a regretatului **Avramu Iancu.** Elu are capulu caruntu si pieptulu incarcatu cu decoratiuni.

Unu semnu caracteristicu alu armatei nóstre in presinte si de care officierii ei inca se mira, este ca, dela inceputulu concentratiunei pana astadi, o **singura desertare** séu neinfacisiare sub steagu nu s'a aratatu, pre candu in timpuri normale se intempla cate odata, ici si cólea, cate la unu regimentu séu altulu. Ce e directu, armat'a nóstra este bine tienuta si bine equipata.

Pre la noi se crede, ca poterile europene nu se voru opune la recunóscerea independentiei statului romanu, afara numai de turci si de unguri. Catu pentru Austri'a, ea ne a aretatu destula bunavointia dela unu timpu incóce, si mai alesu dela inchiiearea conventiunei comerciale. Angli'a, care totudéun'a a spriginitu libertatea si a primitu faptele implinite, n'are causa de a se oppune independintiei nóstre, ca ea tinde la impaciuirea si civilisatiunea Orientului.

Unu corpu de armata russésca, camu de vr'o 30,000 s'a datu la dispositiunea si sub comand'a principelui nostru Domnitoriu.

Se dice, ca cu venirea Ceariului va venì si imperatulu Austriei la Bucuresci, si ca impreuna cu ambassadorii celoru-lalte poteri dela Constantinopole, voru tiené unu congressu in Bucuresci, mai inainte de inceperea ostilitatiloru, cá o ultima incercare pentru pace.

Ne lipsesce spatiulu pentru d'a poté reproduce tóte discursurile, cate s'au tienutu cu ocasiunea dilei de 10 Maiu in capital'a Romaniei. Dintre multele si interessantele manifestatiuni trebuie inse se reproducemu discursulu pronunciatu de d. presiedinte alu adunarei deputatiloru si respunsulu Mariei Sale Domnitoriului, carele este unicu in feliulu seu si dupa inalt'a pusetiune a vorbitoriului si impregiurarile estraordinarie, in care s'a pronunciatu judecandu, possede o insemnatate eminentu istorica.

Discursulu pronunciatu de dn. presedinte alu adunarei deputatiloru in numele dloru deputati suna asia:

„Mari'a T'a!

Sunt astadi 11 ani, intrandu pentru prim'a óra in palatulu, unde natiunea, prin representantii sei, ascéptá pe Alesulu seu. Mari'a T'a ai pronunciatu cuvintele urmatórie:

„Alesu de natiune, cu spontaneitate, Domnu alu romaniloru, 'mi-amu parasitu, fora a stá la indoiéla si tiér'a si famili'a, spre a respunde la chiamarea acestui poporu, care 'mi-a incredintiatu destinatele sale. Punendu pitiorulu pe acestu pamentu sacru, amu si devenitu romanu.

„Cetatianu astadi, mane de va fi nevoia soldatu, Eu voiu impartasi cu d-vóstra sórtea cea buna si cea rea. Din acestu momentu totulu este comunu intre noi; credeti in Mine, precumu eu credu in D-vóstra.

„Provedinti'a, care a condusu pe Alesulu D-vóstre pana aici, si care a inlaturatu tóte pedecele din cale-i, nu va lasá neindeplinita opera s'a." —

Aceste cuvinte au fostu acclamate de tóta Tiér'a cá buna-vestirea unei ere nóue, in care secularièle aspiratiuni ale romaniloru, avea se fia realisate. Numele illustru alu Alesului inspirá credinti'a, vigórea si juneti'a lui, rabdarea d'a asteptá indeplinirea operei. Natiunea vedea dejá albindu diorile dilei, in care se va redobandi vechi'a independentia, pentru care toti Domnii, ce erau adeverat'a espressiune a tierei, luptasera secole intregi fora altu resultatu, decatu d'a insemná urmasiloru loru calea, care avea se'i duca la tielulu doritu. —

11 ani abia au trecutu de atunci, si astadi drapelulu lui Mircea si Stefanu, portatu de romanescului braciu alu Mariei Tale, esse din nou desfasiuratu la lumin'a mare, si natiunea intréga se stringe cu enthusiasmu in giurulu lui, otarita a-lu aperá.

Adunarea deputatiloru este fericita d'a salutá acésta mare di si d'a acclamá in Mari'a T'a pe Suveranulu neaternatu alu romaniloru.

Se traiesci Mari'a T'a! Se traiésca Mari'a S'a Dómn'a! Se traiésca Romani'a!

Mari'a S'a Domnitoriulu a respunsu:

„Domnule presiedinte!

„Domniloru deputati!

'Imi readuceti-aminte cuvintele, ce, suntu acumu un-spre-diece ani, le amu rostitu atunci, candu pentru prim'a óra amu pusu pitiorulu in Palatulu Natiunei. Aceste cuvinte suntu scumpe animei mele; ele au fostu povati'a Domniei mele in totu sirulu de ani ce amu percursu impreuna.

Si asta-di cá si in 10 Maiu 1866, nu ma caiescu nici ca 'mi amu lasatu familí'a, nici ca m'amu despartitu de tiér'a nascerei mele. Nu, D-loru deputati, nu me caiescu, ca 'mi amu facutu din Romani'a tiér'a mea, ca 'mi amu facutu din Natiunea Romana insusi famili'a mea.

Din potriva, asta-di, candu cunoscu mai bine frumsetiele acestei tieri, si destinatele, la care ea are dreptu de a aspira, asta-di, candu amu pututu apretia mai de aprópe marele calitati ce distingu poporulu „Romanu", cu bucuria 'mi readucu aminte de diu'a alegerei mele de Domnu, de diu'a in care amu venitu in midiuloculu „Romaniloru", de diu'a candu m'ati pusu pe unu „Tronu", ce este ilustratu de atati mari si gloriosi Domni, aperatori ai independintiei nationale si ai crestinatatiei in faci'a semi-lunei.

O singura umbra acoperiea anii acumu trecuti; o singura umilire existá pentru Romani'a si pentru Domnulu Ei; voiescu a vorbi de acele legaminte reu definite si fora temeiu, care se numieau in Constantinopole suzeranitate, si pentru Bucuresci vasalitate.

Pentru inlaturarea acestoru legaminte nepotrivite nici cu positiunea, nici cu interessele, nici chiaru cu drepturile nóstre ab-antiquo, pentru inlocuirea loru cu legamintele secolului alu noue-spre-diecelea; acele care State si popóre libere incheia cu State si popóre libere, au lucratu doue generatiuni de Romani, si mai cu deosebire dela 1857 incóce.

Si suntu in dreptu de a sustiené, ca alegerea mea, ca chiamarea mea la gurile Dunarei tocmai dela sorgintiele marelui fluviu, ca insusi missiunea Domniei Mele n'a insemnatu de catu emanciparea Romaniei de aceste legaminte.

In midiuloculu evenimenteloru nedorite, neprovocate de noi, Inalt'a Pórta a ruptu singura aceste legaminte. Nu noi le vomu restatornici! Au, nu D-vóstra, au nu tóte Corpurile Statului, au nu Natiunea intréga au proclamatu, au declaratu, ca prin ruperea acestoru legaminte Romani'a reintra in vechi'a s'a independentia, cá Natiune libera, cá Statu de sine statatoriu, cá membru utilu, pacinicu, civilisatoriu in marea familia a Stateloru Europene?

Apartiene acumu energiei si devotamentului tuturoru fililoru acestei tieri, apartiene prudentiei politice a Corpuriloru Statului, apartiene acumu si Mie, iertati'mi acésta afirmatiune, apartiene rîvnei, activitatiei si neobositeloru mele staruintie, de a midiuloci, de a ajunge, cá nou'a stare politica a Romaniei se priméscá ua consecratiune européna.

Candu ne uitamu la buna-vointi'a, la inalt'a solicitudine cu care marele puteri, cu care Augustii monarchi au incongiuratu tóte sfortiele nóstre de renascere, tóte actele nóstre nationale, fia-ni permisu de a spera, ba se avemu firma credintia, ca puterniculu loru concursu nu va lipsí Romaniei nici in aceste momente supreme, candu ea nu reclama de catu ceea ce 'i revine cá poporu demnu de a fi liberu, cá tiéra, care n'a demeritatu de asceptarile Europei, cá Statu, care are fortia si inteligenti'a de a impliní missiunea ce'i este trasa prin positiunea s'a geografica.

Acést'a se o speramu, se o credemu, se o voimu, si independenti'a Romaniei, departe de a fi ua ingrijire pentru pacea Europei, pentru liniscea Stateloru vecine, amu firma convictiune, ca va fi nu numai ua satisfactiune data trebuintieloru nóstre nationale, déra va indestula tot-odata si unu mare interessu europeanu.

Inca ua-data ve multiamescu D-loru deputati, de bunele cuvinte ce 'mi adressati in acésta di memorabila, si Dómn'a associandu-se la aceste multiumiri, impreuna ve uramu: Se traiésca deputatii Romaniei, si mai pre susu de noi toti: Se traiésca Romani'a!"

Noutati diverse.

— Comitetulu respectivu inscientiaza, ca societatea de lectura a studentiloru romani din Brasiovu va tiené o siedintia publica in sal'a gimnasiului Dumineca in 22 Maiu/3 Iuniu 1877 la 3 óre p. m.

— (Publicare officiale.) Din partea directiunei postale reg. u. din Sabiiu din 22 Maiu a. c. se face publicu cunoscutu, ca in legatura cu mersulu calei ferate orient. se va sustiené comunicarea pentru transportu de persóne, epistole si pachete, intre Feldióra si Valcele (Elöpatak) de 4 ori pe septemana cu o carutia de posta, incepundu dela 1 Iuniu si adeca pornirea dela Feldiór'a (dupa sosirea trenului) va fi la 4 óre dupa prandiu si sosirea la Valcele la 5 óre 30 min. — Pornirea dela Valcele la 9 óre demanéti'a si sosirea la Feldióra la 10 óre 30 min. demanétia, inainte de pornirea trenului.

— Societatea de lectura „Iulia" a junimei romane dela universitatea din Clusiu invita la Maialu pe 4 Iuniu a. c. in gradin'a „Regin'a Angliei" pe 5 óre dupa prandiu.

— (Ratiociniu.) Corpulu professorale, dupa usulu de pana ací, si in anulu acest'a a tienutu unu balu in 11 Febr. intru folosulu fondului pentru studentii miseri in casu de morbu; venimu dér', On. Redactiune, cu totu respectulu a ve rogá se binevoiti a inregistrá ratiociniulu acestui balu in colónele pretiuitului d-vóstre diuariu:

In sér'a balului s'au adunatu 76 fl. v. a. — Dupa balu au mai incursu dela Brasiovu prin m. st. dnii M. G. Stanescu 10 fl. si anume: dela d-s'a 5 fl., dela d. Tache Stanescu 5 fl. v. a.

Din Lechniti'a de Muresiu dela m. on. dni Ioanu Boeriu 2 fl., dela Mór Benyiczki 1 fl.

Dein Mociu de Campia prin m. st. dn. Hyeronimu Bozacu 12 fl., si anume: dela d-s'a 1 fl., dela m. st. d. Teofilu Hossu 5 fl., d. Andreiu Vod'a 1 fl., d. Ioanu Maioru 1 fl., d. Iosifu Pintea 1 fl., d. Ioanu Germanu 2 fl., d. Ioanu Mezei 1 fl. v. a.

Din Turd'a prin m. st. dn. Iuliu Vladutiu 10 fl., si anume dela d-s'a 1 fl., dela sp. dna Susan'a Laszló 1 fl., m. st. d. Dionisiu St. Siulutiu 1 fl., d. Dr. Ioanu Ratiu 1 fl., d. Ioanu Mészaros 1 fl., d. Ioanu Filipescu 1 fl., d. Ilariu Popu 1 fl., d. Ilariu Bolog'a 1 fl., d. Dr. Vasiliu Ratiu 1 fl. si d. Ioanu Petricasiu 1 fl. v. a.

Din Blasiu dela Rdsm. dn. Leontinu Leonteanu 1 fl., dela d. Georgiu Popa 2 fl. v. a.

Din Micasasa dela m. st. dn. Alexandru Neagoe 2 fl.

Cari laolalta facu sum'a de	116 fl.	— cr.
Din acesti'a sutragundu-se sum'a erogatiuniloru de	69 fl.	50 cr.
remane venitu curatu	46 fl.	50 cr.

Primésca dér' toti p. t. dni contribuenti cea mai cordiale multiumita in numele tenerimei studióse dela

Blasiu, in 26 Maiu 1877.

Comitetulu arangiatoriu.

— (Corón'a.) Aceia dintre cetitorii nostri, cari cunoscu istori'a tieriloru, ce constitue astadi statulu romanu, sciu, ca vechi'a coróna a Moldoviei portata de toti Domnitorii ei, dela Alexandru numitu „celu bunu" incóce, — pana la venirea regentiloru fanarioti pe tronulu Moldaviei, — se afla in pastrare la Moscv'a in cabinetulu imperiale de anticitati si thesaure istorice.

Acumu ni se spune, ca consiliale municipali ale ambeloru capitale Iassi si Bucuresci ar' avé de cugetu a rogá prin o deputatiune comuna pe M. S. imperatorele Russiei, cu ocasiunea petrecerii sale in Romani'a, de a restituí cu maranimositate acelu thesauru istoricu Romaniei si Domnitoriului ei, avendu unu pretiu de affectiune numai pentru romani. —

— (Rebelliuni jidovesci.) Este cunoscutu, ca filii lui Israelu inca sunt desbinati in secte, care in seculul nostru se mai inmultîra cu una, ce se dice a israelitiloru reformati, carii adeca lapada mai multe precepte din talmudu, nu mai asculta de rabini, se amesteca cu christianii, mananca din aceleasi bucate si ce e mai multu, nu mai voru se scia nici de taiarea impregiuru. Acésta secta face cu adeveratu progresse, déra orthodoxii au immensa maioritate, urescu din sufletu pe reformati, ii blastema si scotu din sinagoga, pe alocurea se si batu cá orbii intre sene. In Ungari'a dela 1868 incóce ambele acestea secte au datu si gubernului fórte multu de lucru. Vorb'a era cá se li se deschida institute cu scopu de a'i civilisa si — ce e dreptu — a'i si maghiarisa. Intre altele s'a decisu infiintiarea unui seminariu centrale pentru candidati de docenti, professori, rabini. Acelu seminariu ar' fi aprópe gat'a; éta inse, ca se scolara dilele trecute preste 200 de jidovi orthodoxi fruntasi din capitala, totu „bahori" unulu cá unulu si pronuntiara anathema si maranaft'a cea mare asupra tuturoru israelitiloru, cari voru cutedia se'si tramitia fetiorii la acelu seminariu, pe care ei ilu tienu de scol'a atheismului si a paganatatiei, ba ei afurisira si pe aceia, cari ar' cutedia, fia si numai din curiositate, a calca preste pragulu acelui edificiu blastematu de Iehova.

Sciti inse dvóstra ómeni buni, ca acesta e mai multu decatu curagiu jidovescu, candu ei nu suferu pe nimeni si nici pe ministeriu, cá se'si bage nasulu si se se amestece in afacerile loru religióse si scolastice. Se pare in adeveru, ca rabinii sciu mai bine decatu multi canonisti christiani se distinga intre „Jus in sacris et Jus circa sacra." „N'are ministeriulu se ne dictedie noue, unde, ce si in ce limba se invetie candidatii nostri; la noi sinagog'a e scóla si baserica in acelasiu localu." Asia vorbescu jidovii orthodoxi si impartu fulgere de anathema cá Ilie profetulu celu schiopu. Ei mai adaugu: Ce este noue si voue? Déca ne-ati emancipatu in 1868, nu ati facut'o gratis, v'amu platitu grosu, suntemu „quitt."

Alta rebelliune se intemplà deunadi la Sátoralljá-Ujhely, unde una féta de jidovu, dorindu a se cununa cu unu christianu, s'a facutu catholica. Jidovii de acolo s'au resculatu si au decisu se o ucida cu petrii, in catu politi'a numai cu mare greutate o a scapatu din manile loru, éra pe cativa iau arestatu, dupa aceea inse multimea loru merse la palatulu municipale, cá se scotia pe cei arestati din arestu; politi'a inse mai infundà pe cativa din ei in arestu. Jidovii pretindu dela tóta lumea tolerantia, éra ei?

Pretiurile piacei

in 1 Iuniu 1877.

Mesura	Speciea fructeloru		Pretiulu fl.	Pretiulu cr.
Hectolitru	Granu	fruntea	11	40
		midiulociu	10	80
		de diosu	10	—
	Mestecatu		8	75
	Secara	fromósa	6	70
		de midiulocu	6	50
	Ordiulu	frumosu	5	80
		de midiulocu	5	60
	Ovesulu	frumosu	3	70
		de midiulocu	3	60
	Porumbulu		6	70
	Meiu		7	25
	Hrisca		—	—
	Mazerea		5	50
	Lintea		—	—
	Faseolea		5	60
	Sementia de inu		13	—
	Cartofi		—	—
1 Chilo	Carne de vita		—	40
	„ de rimatoriu		—	48
	„ de berbece		—	—
100 Chilo	Seu de vita prospetu		40	—
	„ „ „ topitu		—	—

Redactoru respundietoriu si Editoru
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparïulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.